

Bingo verhaal Bort [LETTERLIJK VOORLEZEN, NIET AFWIJKEN VAN DE TEKST!]

Het liefste wilde ik jullie nu het verhaal vertellen over de Geluksacademie. Hoe het ontstaan is en welke producten de Geluksacademie heeft. ‘

Ik wilde vertellen over **Gerard Nordkamp** en **Leny Claessens** van de gemeente Almelo die zagen dat het eenzijdig aandacht geven aan het oplossen van problemen niet hielp bij mensen die langdurig afhankelijk zijn van zorg.

- Ik wilde vertellen hoe zij het PGB-welzijn bedachten. Een persoonsgebonden bedrag om een **activiteit** op te pakken waaraan mensen plezier hebben en die ze als **zinvol** ervaren, die hun een gevoel van **waarde** geeft.
- Ik wilde vertellen dat het PGB-welzijn in 2007 daarom *het* bewijs was dat de WMO een hele goede wet was en dus prima ingevoerd kon worden.
- En hoe ze het adviesbureau Arcon vroegen om hen te helpen met het ontwikkelen van een **geluksroute**.
- Hoe ze **samen** met Aad Francissen de universiteit Twente betrokken en de Geluksacademie zijn gestart
- Hoe Laura Weiss de geluksroute onderzocht. Hoe ze de Zelfdeterminatie theorie van Desi and Ryan als basis van de methodiek koos en in die methodiek de psychologische **basisvoorwaarden** opnam van autonomie, competenties en verbondenheid.
- Ik wilde vertellen hoe **Ruth** Deddens de Geluksacademie overnam van Arcon, en een **werkboek** met handleiding schreef. Hoe ze vervolgens met Alma van Steenberg de principes van het Geluksgericht werken op de samenleving ging toepassen. Hoe ze daarmee werkt aan maatschappelijke stabiliteit en een samenleving die **hartelijk** is. Dat project heet **Kernkracht**.
- Ik wilde vertellen hoe het kwam dat de Geluksacademie een **stichting** werd met een voortvarend bestuur bestaande uit voorzitter **Roeland** Tameling die alles weet van marketing, onderzoeker Laura Weiss die op geluk gepromoveerd is, Francien Steunenberg die alles weet over de zorg en Ed Wezenberg die als manager ook verantwoordelijk was voor de ontwikkeling van de Geluksacademie.

Maar dat ga ik allemaal niet **doen**!!! Ik kan jullie het verhaal beter vertellen middels een sprookje.

Mehmet had vijf zonen en een prinses.

De prinses nu had gitzwarte lokken

En diepbruine ogen als reeën die niet konden jokken

Ze was de jongste van de zes.

Haar opa heette gastarbeider, haar vader allochtoon

Zelf had de prinses dus een migratieachtergrond.

Maar ze migreerde nooit.

De prinses, die Fatima heette, was elke dag alleen
Ze zat maar in haar rolstoel en kon nergens heen.

Daarom kwam Ans. Ans droeg wijde kleren

En sokken in sandalen, ook als het winter was.

Ze droeg een grote leren tas

die telkens van haar schouder gleed

omdat 'ie minstens even zwaar als Ans was.

In de tas zat Fatima's dossier

want dat ging altijd met Ans mee.

In het dossier stond ook een plan

Want zonder plannen komt het er niet van.

Vuistdikke stapels formulieren,

voor het regelen van zorg en zo

Veel aanvragen en **erbij** nog nieuwe papieren

Begrijpend lezen van ambtelijke brieven

En meer van dergelijke ongerieven.

Formulieren om bezwaar te maken

Een schrijven voor het saneren van de schuld

De week was gauw gevuld

Ans had aan alles gedacht en zette Fatima in haar kracht.

Het verminderen van haar **gewicht**

Dat was haar nieuwe plicht.

Daarnaast schreven ze samen klachten

Als Fatima weer eens vergeefs

op de bus had zitten wachten.

En toen kwam plotseling een brief
Die was van Gerard en van Lény
Nou, dacht Fatima, ik wee-nie
Wat ik daar nu weer mee moet.
Praten over waar ik warm van word
En waarvan ik ga stralen
Dat heeft nog niemand mij gevraagd
Ik ga er haast van blozen
Uit mezelf had ik dit niet gekozen
Maar wie niet wint, die heeft het niet gewaagd.

Ze hadden een gesprek, en opnieuw werd Fatima gevraagd,
Waar word je blij van? Wat is voor jou geluk?
En voor de tweede keer raakte ze van haar stuk.

....

Daarna ontmoette Fatima nog een professor.
Zullen we op een terras gaan zitten?
Vroeg de geleerde,
Dan kunnen we vrijuit praten.
Ze dronken thee op het terras
Voor Fatima bleef niets zoals het was

Ben je wat verdrietig? Vroeg de geleerde
“Een beetje wel”, zei Fatma bescheiden,
“Ik kan niet doen wat and’ren doen, ik heb geen werk
Ik kan niet gaan en staan waar ik dat wil.”

“Kijk”, zei de geleerde, “je hebt geluk en geluk.

Het ene is het ander niet.

Je hebt geluk dat je de lotto of de bingo wint,

Daar kun je niks aan doen, je hebt geluk of pech.

Daarnaast is er genot, of Hédonè, zoals de Grieken zeggen.

Dat is genot van seks of het genot van kip met appelmoes.”

Toen knikte Fatima, want ze hield ontzettend veel van kip met appelmoes.

“Maar dat geluk is ook van korte duur,”

ging de geleerde verder

“De dopamine, de kick voor het moment.

Waar het dus écht om gaat is eudaimonia

Zoals de Grieken zeggen,

lang zullen we leven in de gloria.

Het realiseren van je doel als mens. Het samen zijn.

Mijn is dijn. Groot zijn in het klein.

Zelf je leven kunnen runnen

verbonden zijn, dát is geluk.”

“En geld?”, vroeg Fatima

“Geld is maar geld, zei de geleerde

Geld is geen **basisvoorwaarde** voor welbevinden,

Zoals **kiezen** en kunnen

Een ander wat gunnen,

verbinden en leren

En mensen waarderen.”

En weg was de geleerde,

Op zijn **eigen** verstrooide wijze,

zonder te betalen, terug naar de UT

Thuis in Almelo staken Gerard en Leny
de koppen bij elkaar en bedachten
een **budget** voor geluk.

“Mij heb je mee”

Zei de geleerde van de UT

“Tja, wat ik wel zou **willen**

is net als iedereen,

met vrienden chillen.”

Zei Fatima.

“Mooi”, zei Gerard, “dat klinkt **positief**”.

“En wat kun je goed, wat zijn jouw **talenten**?”

“Ik kijk **graag** naar mensen”,

zei Fatima “En wat ik wel zou wensen,

is portretten maken, met échte mensen voor mijn lenzen.

Maar goed, ik heb het geld niet.

Laat staan een camera.”

“Dat is dus je **passie**, je houdt van mensen!”

Zei Leny, “koop gerust een camera

van je geluksbudget, want dat is **passend**,

Je bent nu **zelf** aan zet.”

En de mensen die verschenen voor de camera van Fatima

Kregen een gezicht en hadden een verhaal.

Fatima hield van hen allemaal

en zette zich voor ieder van hen in.

En Ans kwam bijna nooit meer langs.

Want Fatima leefde lang en **gelukkig**.